PRIND VIAȚĂ ISTORICELE HOTĂRÎRI ALE CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI!

Zilele care au trecut de la încheierea Conferinței Naționale a partidului, eveniment de o însemnătate covîrșitoare în viața României, au fost caracterizate de o intensă activitate politică, de o puternică efervescență, în care s-a aflat angajat întregul nostru popor.

S-au dat publicității, fiind puse în dezbatere publică, proiectele unor importante legi, izvorîte din hotărîrile Conferinței Naționale. Procedeul se înscrie în spiritul înaltului democratism care caracterizează orînduirea noastră. Fiecare cetățean uzind de un drept care este — în același timp — și o îndatorire civică, își poate aduce contribuția la opera colectivă de elaborare a unor legi sau acte normative, atît de importante pentru progresul țării.

Partidul nostru, secretarul său general, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, au ridicat la rangul unui principiu sacru consultarea permanentă a oamenilor muncii, dialogul viu și neîntrerupt cu națiunea, pentru a afla părerea maselor, punctele sale de vedere, sugestiile ce le fac pentru îmbunătățirea activității.

Una din principalele caracteristici ale partidului nostru este cunoașterea deplină a vieții, a realității, ceea ce îi îngăduie să sesizeze cu receptivitate și sensibilitate problemele ce confruntă societatea, care preocupă pe oamenii muncii și să adopte apoi, la timpul cuvenit, soluțiile cele mai potrivite. Se verifică astfel, încă o dată, marele adevăr că a conduce, înseamnă — în primul rînd — a cunoaște, pentru că numai cunoașterea directă a realității dă posibilitatea stabilirii unor măsuri eficiente, realiste, pentru promovarea largă a noului, ca modalitate specifică a orînduirii noastre, de exercitare plenară a rolului conducător al partidului.

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

Oamenii muncii au luat cunoștință cu o deosebită satisfacție despre proiectele noilor legi elaborate în lumina măsurilor stabilite de către Conferința Națională: **Legea cu privire la dezvoltarea economico-socială planificată a României, Legea finanțelor, Legea remunerării după cantitatea și calitatea muncii în unitățile de stat, proiectul Codului muncii,** documente menite să contribuie la continua perfecționare a conducerii și organizării societății noastre.

Înfăptuind indicațiile Conferinței Naționale a partidului, Consiliul de Miniștri a hotărît, cu începere de la 1 septembrie 1972, majorarea salariului tarifar minim la 1000 lei lunar. De această măsură vor beneficia circa 1.160.000 de salariați, statul acordînd, pînă la finele acestui an, un fond de salarii suplimentar de 1 miliard 130 milioane lei.

Majorarea salariului tarifar minim pe economie, și creșterea cu precădere a salariilor mici, exprimă preocuparea permanentă a partidului și statului nostru pentru îmbunătățirea condițiilor de trai, materiale și culturale, ale populației.

Aceste măsuri vor contribui, fără îndoială, la mobilizarea oamenilor muncii pentru realizarea și depășirea sarcinilor care decurg din documentele aprobate de Conferința Națională cu privire la îndeplinirea înainte de termen a cincinalului, la creșterea continuă a ritmului de dezvoltare economico-socială a patriei noastre.

TRANSFERĂRI ȘI ADEVĂRURI

Treptat-treptat, o dată ce ne apropiem de deschiderea sezonului oficial de toamnă, fotbalul intră tot mai mult în viața noastră de toate zilele. În timp ce echipele își „încarcă acumulatorii" pentru bătăliile ce vor veni, săptămîna trecută, federația de specialitate a tras obloanele la „ghișeul de transferări", parafînd sau respingînd, după caz, cererile ce i-au fost adresate. Totul s-a rezolvat conform actualului regulament de transferări, depășit sau nedepășit, cum vreți să-l taxați și de pe ce poziții vreți să-l atacați. Una peste alta, unii au ieșit din această săptămînă de foc mulțumiți, alții nu. Să recunoaștem că în asemenea campanii nu toată lumea poate să iasă în cîștig sută la sută.

Ca și în anii din urmă ceva ne-a atras atenția. Forfota delegaților echipelor, veniți să depună sau să retragă dosare, să le completeze cu diverse declarații de credință și fidelitate ale jucătorilor solicitanți, să reclame o încălcare a principiilor echității de către partea adversă etc., etc. O întreagă tevatură, discuții interminabile, întemeiate sau neîntemeiate, nervi și cîte și mai cîte. Pînă la urmă operațiunea, în mare măsură, a fost încheiată, rămînînd în litigiu doar acele plecări sau sosiri ce poartă semnul „carantinei". Dacă vorbim drept, campania amintită face parte din viața fotbalului. La urma urmei, sînt necesare și asemenea mutații de la o echipă la alta. Aceasta nu numai pentru că ele sînt reclamate de interesele și obligațiile sporite ale echipelor angajate pe planul performanței, dar și de faptul că „schimbările de domiciliu" pot uneori influența în bine cursul dezvoltării unor jucători. Singura condiție a reușitei transferurilor este aceea ca ele să nu fie supuse arbitrariului, să nu se încalce principiile etice ce trebuie să guverneze și în domeniul fotbalului. Mă rog, au mai apărut, ici-colo, și situații cu destule ițe greu de descurcat și greu de probat, dar din moment ce la o adică — știm din practică — nimeni nu mai recunoaște nimic, n-o să ne oprim asupra lor.

Ne vom opri însă la acele reflecții amare ce sînt dezvăluite de campania transferărilor, reflecții pe care le intitulăm sugestiv ADEVĂRURI. Adevăruri pe care le-am întîlnit nu de ieri, de azi, și care nu pot fi contestate și împotriva cărora trebuie să luptăm cu măsuri cît mai eficiente.

●

PRIMUL ADEVĂR, în special, pentru suporterii Rapidului. Senzaționalul transfer al rapidistului **Dumitru** la Steaua a pus lumea în mișcare. Telefonic sau prin scrisori, se cer lămuriri și clubului și redacției. Nu credem că e nevoie de prea multe explicații. Giulești**eanul** a pus pe hîrtie negru pe alb: **nu mai vreau să mai joc la Rapid.** A mărturisit-o public. Că Dumitru a declarat anul trecut într-un memoriu trimis F.R.F., cînd a vrut să plece la Dinamo, că de mic copil visa să joace la această echipă, că apoi au urmat alte declarații de credință pentru Rapid, cea mai proaspătă apărută în revista Fotbal nr. 319 din 5 iulie a.c., la insistențele sale, adresate telefonic redacției, este cu totul altceva. Dragoste cu sila nu se poate face. Este un lucru știut. **Și atunci, ce să reținem din acest adevăr decît aspectul care vizează latura caracterului unui om ce s-a temut să vorbească deschis fostului său club și foștilor săi conducători? Nu e așa** Dumitrule?

●

AL DOILEA ADEVĂR. Înaintea fiecărui campionat, pe timpul desfășurării lui, în cazul nereușitelor, antrenorii **se plîng pe la colțuri și în public de calitatea materialului uman ce-l au la dispoziție. „Îmi lipsește „piesa cutare"... „Ce pot să fac dacă asta e trupa...", „Ce randament pot cere de la x sau y dacă valoarea lui nu exprimă cerințele performanței?".** Despre calitatea instruirii și răspunderile personale în pregătirea jucătorilor, antrenorii vorbesc mai puțin sau aproape deloc. Pînă aici nimic nou. Am auzit și auzim astfel de văicăreli de ani și ani. Cu prilejul **consfătuirilor organizate de F.R.F. pe tema ridicării calitative a campionatului Diviziei A,** antrenorii repetă mereu la unison **pretextele de mai sus. Cînd vine perioada transferărilor încep să alerge încoace și încolo, cochetînd cu jucătorii vecinului. Să fim înțeleși: este vorba de valori. Și cum aceste valori nu se găsesc încă din belșug în fotbalul nostru, unii se bucură că-și întărește efectivele, ceilalți se tînguie că le-au fost slăbite. Pe ansamblu, fotbalul nu cîștigă mai nimic,** fondul său de jucători buni pentru marea performanță rămînînd încă nesatisfăcător. Și uite așa, ne învîrtim cu aceiași oameni de mîna întîi fără să ne punem întrebarea: **luăm, dar la loc cînd punem și cît punem?** Sau mai clar: **de cînd sînt antrenor la club, ce talente am lansat în prima divizie?**

Poate că n-ar strica ca pe viitor activitatea antrenorilor să fie măsurată mai drastic după principiul **„ce-ai dat pînă acum fotbalului". Nu de alta, dar toate echipele divizionare A au centre de juniori pentru care, slavă domnului, se cheltuiesc importante sume de bani.**

AL TREILEA ADEVĂR. De regulă cursa cea mai aprigă după transferuri masive o realizează echipele nou promovate în prima divizie a țării. Exemplul și din acest an este edificator. Nimeni nu poate nega necesitățile noilor promovate, dar **una e să apelezi la 2-3 jucători și alta este să ajungi la cifre mult mai mari, echivalente cu necesarul unei echipe.** Vrînd-nevrînd, plecînd de la aceste stări de fapt ajungi la concluzia că **eșalonul doi al fotbalului nostru este destul de departe de ceea ce el ar trebui să reprezinte ca valoare.** Cauzele sînt multiple, federația le cunoaște, numai că ea ar trebui să aplice mai operativ măsurile enunțate cîndva de însuși președintele ei la o conferință de presă.

●

AL PATRULEA ADEVĂR se referă la probitatea profesională a acelor antrenori care solicită pe anumiți jucători de la unele echipe. După ce-i obțin cu destule discuții, constați că noilor achiziții nu li **se acordă nici un fel de șansă de a juca în prima echipă, de a-și etala talentul în numele căruia a fost solicitat. Exemplul jucătorilor Dumitru Emil și Savu, ambii de la Metalul** (transferați anul trecut la F. C. Argeș și Steaua și acum cedați altor echipe) este **deosebit de concludent și în nici un caz particular. De aici întrebarea: care a fost rațiunea transferului? De a avea jucători buni numai pentru a fi cedați în locul altora cînd se ivește primul prilej?** O asemenea practică poate fi fatală și nereparatorie în dezvoltarea ulterioară a tînărului dezamăgit la primul său contact cu fotbalul de performanță. Asemenea gafe cine și cum le plătește?

●

AL CINCILEA ADEVĂR îl reprezintă cererile de transfer prin „carantină". Problema care **se ridică este următoarea: cîți jucători poate pierde o echipă într-o perioadă de transferări oficială? Pentru că există** pericolul (vezi acum Progresul) **ca unele echipe să piardă atîția jucători buni încît aspirațiile lor viitoare să nu mai poată fi împlinite atît de curînd. Cineva trebuie să le apere și acela credem noi nu poate fi decît forul de specialitate, mai ales,** în situația cînd **o echipă deja a dat dezlegări unui anumit număr de jucători și ea nu mai poate suporta pierderea altora prin „carantină". Firește, regulamentul este regulament, dar el, date fiind situațiile ce n-au putut fi prevăzute la timpul cuvenit, poate fi completat cu paragrafe restrictive.**

●

Iată, în mare, cinci din multele adevăruri dezvăluite de perioada transferărilor, adevăruri care trebuie să dea de gîndit tuturor acelora care lucrează nemijlocit în domeniul fotbalului. Nu am mai adus în discuție și alte fenomene negative apărute, semnături ale aceluiași jucător pentru două cluburi, jucători care se transferă în perioade foarte scurte la o sumedenie de cluburi etc., etc. Toate la un loc merită a fi analizate și tratate cum se cuvine, spre binele și progresul pe care-l dorim și-l solicităm în permanență fotbalului.

Stelian TRANDAFIRESCU

● DUMITRU A FOST CATEGORIC: „NU MAI VREAU SĂ MAI JOC LA RAPID!"
● ANTRENORII ALEARGĂ DUPĂ VALORI, DAR NU-ȘI PUN ÎNTREBAREA: „CE AM DAT NOI FOTBALULUI?"
● PROMOVATELE ȘI SCHIMBĂ COMPLET GARNITURILE
● JUCĂTORI BUNI, DAR NUMAI PENTRU A FI CEDAȚI ÎN LOCUL ALTOR FOTBALIȘTI
● CÎȚI JUCĂTORI POATE PIERDE O ECHIPĂ ÎNTR-O PERIOADĂ DE TRANSFERĂRI?

CARNETUL SCRIITORULUI

EUGEN BARBU

IDEI DE VARĂ (V)

Mare dramă în lumea microbistă de dincolo de Podul Grand... A plecat Dumitru...

Rapidulețul fără omul de fier de la mijloc! Dar ăsta e sfîrșitul pămîntului, este ce vreți mai rău: amurgul **Realului-Giulești...** Cel puțin așa spun pesimiștii.

— Da, dar s-a întors Niki, și încă de mînă cu fratele său, cu Dumitriu III...

Mă încearcă o melancolie ușoară. Sigur că întoarcerea lui Niki este un eveniment, sigur că toți o să ne amintim de anii de demult și o să căutăm în teren umbra lui Ionescu. O să fie în stare Neagu să șteargă amintirea cuplului de aur? O să știe el să rupă plasele adversarilor în duelul orb prin provincie cu cine știe ce apărări disperate care nu-l vor cruța pe fragilul Dumitriu II, mai întîi și pe urmă pe Capellini al nostru de dincolo de șină? Lunile următoare ne vor arăta dacă **Steaua** a făcut afacerea cea mai bună sau **gărarii.** La o citire simplă de nume: Naom, Dumitriu III, Savu pentru un jucător ca Dumitru pare un preț bunicel. Numai că...

Noi am mai văzut dispărînd pe neștiute jucători buni sub culorile **roș-albastre,** din motive ce ne scapă. Să sperăm că Dumitru nu va urma exemplul celor ce l-au precedat. El este un tip dîrz, cîinos, fără umor, indiferent la parteneri, realizînd, mai ales partide personale. Poate cu Vigu în aceeași linie vom avea cea mai bună halfie din țară și poate că **militarii** vor realiza marele lor sezon. Cu Voinea și cu Helvei, alături de alte nume mai vechi, cu un Iordache în poartă a cărui valoare nu poate fi controlată decît în campionat, se pare că formația militară va avea un cuvînt greu de spus în toamnă. Dar nu era la fel și anul trecut cînd prezența masivă a unor noi achiziții anunțau acel reviriment ce nu s-a arătat? Cine mai știe ce o să fie? Să ai într-o înaintare încă pe Năstase (topit văzîndu-se cu ochii), pe Tătaru (și el un caz de dispariție în fotbal), pe Iordănescu, pe Aelenei, pe Pantea și să renunți la Ion Constantin (care pe mulți va popi la Ploești!) și chiar la Dumitriu III, iată un lux pe care puține echipe și-l mai permit. Nu știu de ce, dar cred că Realul a cîștigat mai mult, deși evadarea lui Dumitru este o pierdere extrem de grea, după cum se va vedea...

La **Dinamo** în afara schimbării conducerii și antrenorului nu vedem lucruri spectaculoase. Achizițiile nu spun mare lucru, dar garnitura veche e solidă, numai să nu mai fie chemată mereu la lot, că pe urmă o ia și Nunweiller după Nicușor, care după părerea noastră nu e prea vinovat de locul slab în clasament ocupat de echipa din Ștefan cel Mare, pentru că nu există tehnician în lume care să poată răspunde de un **unsprezece** care nu se vede decît din an în paște laolaltă. Întrebați-l chiar și pe Angelo Niculescu despre acest fapt...

Achiziții multe și interesante a făcut clubul din Reșița. Un portar care revine în Divizia A, după ce se dusese pe copcă din pricini misterioase, un Beldeanu la care a rîvnit și Argeșul și chiar Mincă de la Craiova nu sînt de colea. Vom vedea ce va face Reinhardt cu asamblarea.

Sportul Studențesc cu Suciu, Frățilă și Octavian Ionescu își întărește considerabil echipa și dacă vor mai fi surprize pe parcurs (vezi mutările în plic, ca la șah), atunci vom ști tot adevărul despre un campionat ce se anunță cu totul interesant.

Despre celelalte echipe nu pot spune nimic, schimbările anunțate sînt de rutină, nu au lucruri prea senzaționale în ele. Poate schimbul Adam — Soo să grăiască ceva cunoscătorilor, dar rocada avînd loc pe teren local nu a iscat ecoul scontat de degustătorii de știri rare.

În sfîrșit, un cuvînt și despre svonurile în ce privește formația din Dr. Staicovici! E păcat să se desființeze o garnitură cu o tradiție atît de veche. Nereușita de anul acesta (de a nu promova în A care a semănat oarecum cu **Răzbunarea lui Tarzan,** știu ei progresiștii ce scriu aici) nu trebuie să ducă la dezastrul unei autodizolvări. În asemenea ocazii, o echipă tînără, nouă, cu jucători care nu au de pierdut decît lanțurile unei reputații mijlocii se pot face minuni. Un antrenor entuziast, o conducere și ea dispusă să care bagajele și să nu aibă prea multe pretenții ar putea duce la rezultate neașteptate. Ah, ce bun era Teașcă la ora asta la **Progresul!** Vorba lui: Dacă e să cazi măcar să cazi de pe un cal frumos...